

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

at jen v HN

č iHNed.cz

[ě vyhledávání »](#)

Vyhledat...

Google™

HLEDEJ

[domní stránka](#) | [iHNed.cz](#) | [Respekt](#) | [Ekonom](#) | [Marketing&Media](#) | [Obchodní věstník](#) | [KarieraWeb](#) | [Odborné měsíčníky](#)
[Aktuální vydání](#) | [Poslední týden](#) | [Online archiv](#) | [Rubriky](#) | [IN Magazín](#) | [Víkend](#) | [Proč ne?!](#)

Hospodářské noviny

HN.IHNED.CZ 8. 2. 2013 00:00 (aktualizováno: 8. 2. 2013 14:06)

 Přejít do diskuse
(0 příspěvků)

Miroslav Raudenský, profesor aplikované mechaniky Strojní fakulty VUT Brno

Miroslav Raudenský: Když Korejci zjistili, že se výzkum nedá okopírovat, kývli na spolupráci

ROZHOVOR

V rohu kanceláře stojí improvizované akvárium z tlusté skleněné nádoby - vyřazeného vzduchového filtru. Stěny kanceláře zdobí vlastní letecké záběry krajiny od Brna po Saharu. Šestapadesátiletý profesor aplikované mechaniky Miroslav Raudenský ze Strojní fakulty VUT je totiž nadšeným amatérským pilotem.

Rozhovor navazuje na žebříček HN, v němž hodnotí úroveň českých vysokých škol.

HN: Věděl jste od malička, že se chcete věnovat technice?

Můj otec pracoval jako šéfkonstrukér v ČKD v Blansku, od malička jsme spolu stavěli modely letadel nebo kreslili. Když jsem končil průmyslovku, neuměl jsem si představit, že bych měl nebo chtěl dělat něco jiného než strojařinu. Myslím, že rodinné prostředí dokáže hodně ovlivnit, na jakou dráhu se mladý člověk vydá.

HN: Dnes ale technika mladé lidi moc netáhne. V čem je problém?

Myslím, že je důležité, jak k tomu přistoupí učitelé už na základní škole, jestli je dovedou přesvědčit, že na fyzice může být i něco zajímavého. Proč jim neřít o spoustě věcí, byť je třeba do detailu nepochopí. Já také přesně nerozumím tomu, na čem pracují vědci v CERN, přesto nepochybuju, že je to velmi zajímavé. Problém je ale v tom, že ve školách chybí učitel, který by měl k technice sám blízký vztah.

HN: A nejsou důvodem nezájmu o technické obory zvěsti o náročnosti studia strojírenství?

K vystudování technické školy není nutný určitý stupeň geniality, ale student musí mít schopnost a především ochotu učit se. Problém je v tom, že spousta lidí to neumí, protože studovali méně náročnou střední školu a nepotřebovali to. Učit se učit na vysoké škole je pozdě.

HN: Vy dnes už učíte jen doktorandy a vedete několik studentů s diplomovými pracemi. Jak motivujete čerstvé inženýry, aby zůstali na fakultě dál studovat?

Není snadné je přesvědčit, protože o absolventy strojní fakulty je obrovský zájem a průmyslové podniky jim slibují vysoké nástupní platy. Když zůstanou ve škole, dostanou doktorandské stipendium v řádu deseti až patnácti tisíc korun. Z finančního hlediska to tedy atraktivní není. Na druhou stranu je to zajímavá práce, studenti jezdí na stáže do zahraničí, mohou se podílet na výzkumu a dalece překonat to, na co přišli jejich předchůdci.

HN: Znamená to tedy, že o doktorandy je nouze?

Někteří odchází z finančních důvodů do průmyslu, ale pak je pro ně velmi těžké doktorát dokončit. Výzkum je časově velmi náročný a obvykle na něj běžná pracovní doba nestačí, natož aby na to student našel čas po práci. Loni jsme byli dokonce v takovém stavu, že jsme vzali studenta z Běloruska, ale jsme s ním opravdu spokojeni. Má dobrý teoretický základ a je ochotný tvrdě pracovat. Ale stejná tendence je i v cizině. Nedávno jsem mluvil s kolegou z Arizona State University, který mi říkal, že u nich dělají doktorát především studenti z Asie - Indie, Číny nebo Koreje. Američané jsou buď líní, nebo je k doktorskému studiu nic nemotivuje.

HN: Před patnácti lety jste učil i běžné studenty. Nechybí vám přednášení?

Vlastně ani nechybí. Naše laboratoř je trochu specifická v tom, že nás živí výzkum. A když pracujete ve

Vlastně ani nechybí. Naše laboratoř je trochu specifická v tom, že nás živí výzkum. A když pracujete ve výzkumu, musíte mít čas odletět kvůli projektu například do Jižní Koreje. Nedá se to tedy sladit s tím, že třeba dvakrát týdně přednášíte.

HN: Když zmiňujete výzkum, právě vaše laboratoř spoustu výzkumných projektů zpracovává pro zahraniční partnery. Jak se vám podařilo prorazit do Jižní Koreje nebo USA?

Než jsme získali pozici špičkové laboratoře, kterou znají ve světě, trvalo to dvacet let. Ten čas se podle mě nedá přeskočit. Proto jezdíme na konference, abychom dali světu vědět, jaký výzkum děláme. Některým institucím pak stojí za to, opravdu přijet a podívat se do laboratoře. Třeba Korejci k nám jezdili tři roky, ale když zjistili, že výzkum se nedá okopírovat, kývli nám na spolupráci. A ta trvá už asi deset let.

HN: Ve volném čase létáte s malými letadly. Takže potřebujete mít trochu hlavu v oblacích?

Když jsem letěl třeba poprvé nad nočním Brnem, ten pohled mě nadchl. Po padesáté už to ale takový zážitek není. Co mě ale pořád baví, je, když vystoupám nad cumuly (jeden z druhů oblaků, pozn. red.) a létám kolem nich. Vypadají trochu jako hory, ale přitom se neustále mění.

HN: Máte vlastní letadlo?

Nelétám tak často, aby se mi to vyplatilo. V aeroklubu navíc je několik typů letadel, takže si můžu vybrat.

HN: Sdílí vaše nadšení pro létání i rodina?

Moje žena se dřív snažila létání vyhnout. Dokud byla dcera malá, měla strach, co by s ní bylo, kdybychom let oba nepřežili. Dnes, když už je dcera dospělá, se manželka lézat nebojí, ale není to její koníček. Naopak já mám při tom pocit, že všechny problémy jsem nechal někde dole na zemi.

HN: Zažíváte podobné pocity i při letu dopravním letadlem?

To je pro mě zábavné asi jako cestování vlakem z Brna do Prahy. Když musím letět daleko, vezmu si při večerech půl prášku na spaní a probudím se u snídaně. Ale občas trochu závidím pilotům. I když je na zemi zataženo, na ně pořád svítí slunce.

Žebříček vysokých škol: Podrobné výsledkového žebříčku nejlepších vysokých škol podle HN najdete na: <http://ihned.cz>

Vědec

Miroslav Raudenský pracuje v Laboratoři přenosu tepla a proudění na Fakultě strojího inženýrství VUT v Brně. Věnuje se termomechanice, chlazení a přenosu tepla. V roce 2009 byl jmenován profesorem v oboru aplikovaná mechanika. Šestapadesátiletý vědec je ženatý a má dospělou dceru.

FOTO: HN - TOMÁŠ ŠKODA

Doporučit

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY**Autor/ři: Jana Šavelová**
www.ihned.cz/autori

SDÍLET ČLÁNEK | VYTISKNOUT | ULOŽIT | POSLAT

PŘIDAT NÁZOR

Předplatte si Hospodářské noviny a získejte přístup do online archivu ZDARMA

Zemřete v roce 2013?

Co negativně ovlivňuje Váš život. Vyplňte si test ještě dnes.

www.dyingtest.com**Nejvýhodnější kurzy měn**

Ušetřete s nejlevnější směnárnou! Nákup i prodej měn bez poplatků.

Exchange.cz**Kurzy kresby a malby**

Atelier v centru Prahy, Brna, Plzně, sleva pro studenty.

www.malovanikresleni.cz

SEZUAM.CZ reklama

DISKUSE

příspěvků v diskusi: 0

Článek neobsahuje komentáře.

Autor: E-mail: Zveřejnit: Zasílat reakce: Město: Titulek: Text:

zbývá 1800 znaků

VLOŽIT PŘÍSPĚVEK

Autorská práva vykonává vydavatel. Jakékoli užití částí nebo celku, zejména rozmnožování a šíření jakýmkoli způsobem (mechanickým nebo elektronickým) i v jiném než českém jazyce bez písemného svolení vydavatele je zakázáno.

**tip: Objednat předplatné HN
je snadné**

volejte: 800 11 00 22

reklama